

L'AIXETA

CEDOC
FONS
A. VILADOT

REVISTA DE L'INSTITUT "JOAN OLIVER" - SABADELL -

FEBRER - 86

25 PTES. - INCLOS IVA -

Nº 0

EQUIP DE REDACCIÓ

VIRGINIA DOMÍNGUEZ

FRANCESC GAMEZ

BELINDA NAVARRO

VALERIA RABANEDA

L'AIXETA

ENS PARLA... DE...

• EL HALLEY (CARTA OBERTA QUE ENVAIA ALS HABITANTS DE LA TERRA)

• EL HALLEY I LA HISTÒRIA

• EL HALLEY I L'HUMOR ...

• TERTÚLIA LITERÀRIA,
AMB J.M. BENET I JORNET

• MIQUEL DESCLOT I LA

SEVA OBRA

PÀGINES OBERTES

• A TRIP TO ENGLAND

• PARÍS ~ DAKAR (ARTICLE)

• LO POSTMODERNO ?...
CONSTANTE (ARTICLE D'OPINIÓ)

• INFORMACIÓ INSTITUT

• EL NOSTRE CONCURS

.../...

EDITORIAL

CEDOC
FONS
TOOD

Després de moltes tardes de feina, -tots els dimecres-, estrenem revista a l'Institut. "L'AIXETA" vol que passeu una bona estona amb informació de l'Institut i altres temes que, pensem, poden tenir interès. Vam començar molts i ara ja no som tants; així que demanem la vostra col.laboració per a la propera revista que esperem sigui molt millor que aquesta primera.

Disculpeu-nos per les errades que hi ha i que no hem pogut evitar.
Gràcies!!!

EQUIP DE REDACCIÓ
(TALLER DE PERIODISME)

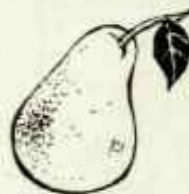
CONCURS

EL PERSONATGE DE L'AIXETA

PSEUDÒNIM ➡➡

JEROGLÍFIC

-E

*Quart entre molts germans,
ja era el més fort, i l'inventor de jocs,
i el més aspre també.*

EL NOSTRE PERSONATGE... QUAN ERA INFANT

OBRA

QUI ÉS...?. Si saps el seu nom, envia la teva resposta dins d'un sobre, fins a l'últim dia del mes de Febrer. No t'oblidis de retallar la punta d'aquest full i d'incloure-la amb la contestació correcta. Cal deixar-la a la bústia de suggeriments, -al costat de Consergeria. D'entre totes les cartes encertades en triarem una que tindrà un original premi. Sort!

UAB
Biblioteca de Catalunya
Fons de la Generalitat
CEDOC

EL COMETA HALLEY

GRUP E.A.F.P. ASTRONOMIA

Estimateu habitants de la Terra, permeteu-me que em presenti: Sóc el COMETA HALLEY que, després de 76 anys d'absència, torno. Sóc un bloc de gel i roques d'uns 10 km de diàmetre, format d'aigua i gasos, com per exemple de diòxid de carboni, de metà, d'amoniac i de nitrogen barrejats amb pols i amb d'altres matèries sòlides. Quan m'acosta a menys de 200 milions de km del Sol, el gel es sublima parcialment tot formant la meua vistosa cua la qual sempre apunta en direcció contrària al Sol.

Com he pogut comprovar, en la meua actual aproximació al Sol, els homes pensen estudiar-me amb deteniment. Ja he detectat les cinc sondes que m'observaran les seves propietats: "Vega-1" i la "Vega-2" s'aproparan a 10.000 km del nucli. Segons que sembla han d'analitzar tota la matèria meteorítica i partícules de pols que puguin trobar, a fi d'analitzar posteriorment l'estructura física i química del meu nucli. També les sondes japoneses, amb els seus lleugers vehicles Planet-A i MS-75 que, si no canvien d'òrbita, s'aproximaran a uns 100.000 km.

Darrerament, he detectat la presència de la sonda construïda per l'Agència Espacial Europea (ESA) anomenada Giotto, un membre del projecte italià del mateix nom que, en el segle XIV em va immortalitzar com a "estrella nadalenca". Sé que serà una missió "kamikaze" contra el meu nucli, ja que s'acostarà a uns 500 km. "Giotto" té un sistema de protecció contra els impactes fora d'allò normal, puix que consta d'una placa frontal d'alumini de 1 mm d'espessor, l'objectiu de la qual és la vaporització de les partícules quan xoquin contra aquesta i difondre el núvol de vapor sobre una segona placa de 13,5 mm, formada per escuma de poliuretà i epòxid. Ara bé, caldrà que estigui ben preparada aquesta sonda "Giotto", perquè la velocitat de trobada serà de 68 km/s i, a aquesta velocitat, una partícula de 0,1 g. penetraria 8 cm en un bloc d'alumini massís. Jo calculo que el Giotto tindrà unes 4 hores des de la recollida de dades fins a la seva destrucció total.

El meu nom ve d'un tal Edmond Halley (1656-1743), astrònom anglès que es va adonar que l'òrbita de l'objecte celeste que venia observant en el 1682 era idèntica a unes altres dues descrites per un cos en 1531 i 1607 i que, tant l'interval d'aparició com la seva inclinació orbital i distància respecte del Sol, eren sempre iguals. Després de moltes càlculs va decidir-se a aplicar a aquest cos una òrbita el·líptica en lloc de parabòlica, va deduir que es tractava del mateix objecte celeste que descrivia, a l'entorn del Sol, una el·lipse completa amb un període de revolució de 76 anys.

Al llarg de la vostra història les meves periòdiques aparicions han vingut acompanyades sempre per un sentiment de terror per la vostra part. Vosaltres, la població, m'heu relacionat amb desastres posteriors, arribant fins i tot a la superstició irracional.

Durant la meua darrera visita, l'any 1910, les especulacions es van disparar, responsabilitzant-me del començament de la 1ª Guerra Mundial, esdevinguda 4 anys després. També recordeu que, per aquelles dates, les vostres anàlisis espectroscòpiques havien permès de descobrir en la meua cua cometària la presència de gasos tòxics com cianur i monòxid de carboni, i fins i tot s'arribà a creure que la meua llarga cua (s'havia calculat que podria arribar a tenir 30.000.000.000 km de longitud) escombraria el planeta. De tal manera que va córrer el pànic i, s'arribà a dir que allò seria la fi del món. Moltes persones deien que notaven gust a cianur a la boca. Alguns intentaven de treure'n profit de tot això, venent, per exemple, pastilles "anticometes".

Abans d'acomiar-me m'agradaria de recordar-vos que ja em coneixen, a la Terra, des del 240 a. C., tal com ho expresen unes inscripcions xineses.

Fins al proper cop!, que serà l'any 2062, espero que em podreu observar i estudiar ben bé. Pròper any 1986 i fins a la vista.

EL COMETA HALLEY

Físic, matemàtic i astrònom anglès. Secretari de la Royal Society, professor a Oxford i director de l'observatori de Greenwich. Fou col·laborador de Newton. Va pronosticar per al 1758 la tornada, a la proximitat terrestre, del cometa que avui porta el seu nom. Per tal d'esbrinar-ho emprà la llei de gravitació universal de Newton i la base del càlcul d'òrbites.

1676-78: Catalogació de les longituds i latituds de 341 estels de l'hemisferi austral.

1687: S'encarregà de la publicació dels *Principia* de Newton.

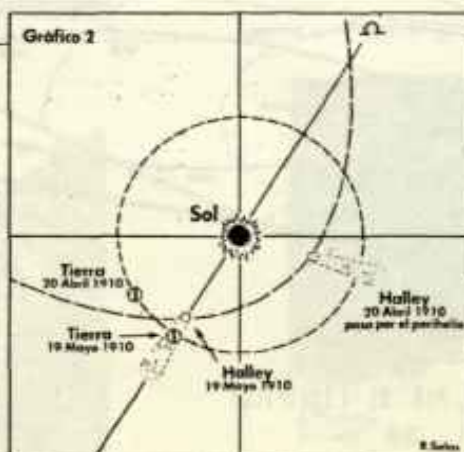
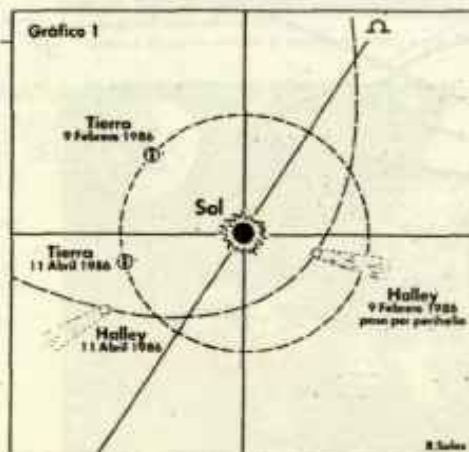
1701: Publicà mapes magnètics de l'Atlàntic i del Pacífic.

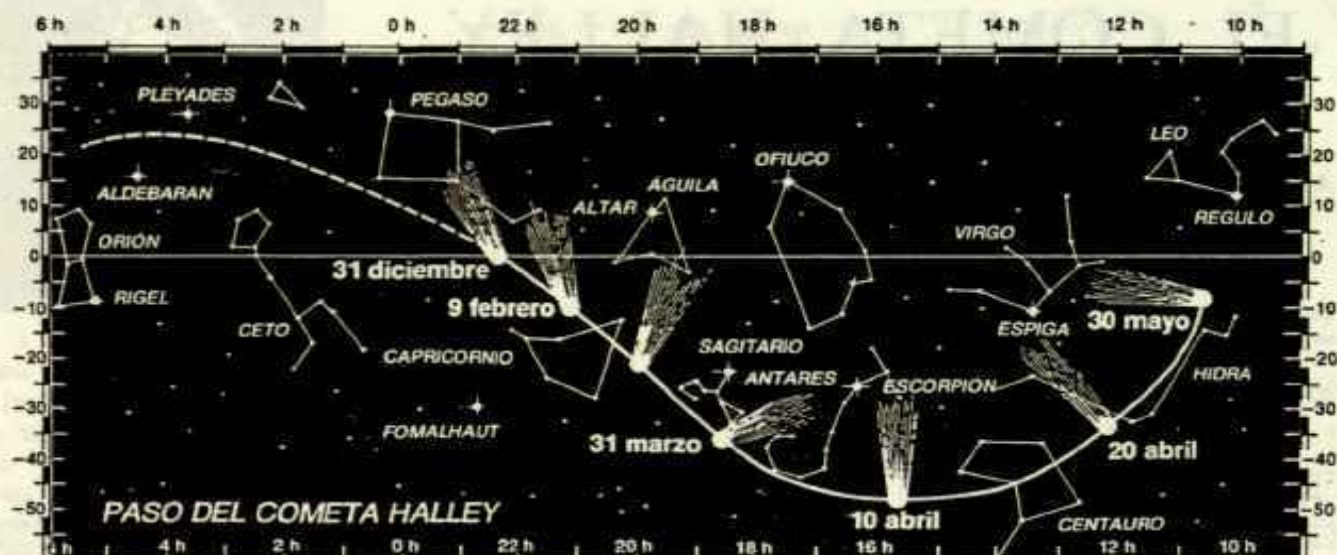
1705: Publicà *Synopsis Astronomiae Cometicarum*, en llatí i anglès, on demostrà que els cometes de 1531-1607 - 1682 eren tres aparicions d'un mateix cometa, tot fent l'anunci de la seva tornada l'any 1758.

1710: Comparant les seves observacions amb les de Ptolemeu arribà a la conclusió que alguns estels havien canviat de posició durant els 1500 anys transcorreguts. Arribà a detectar els estels Sirius, Arcturus, Procyon.

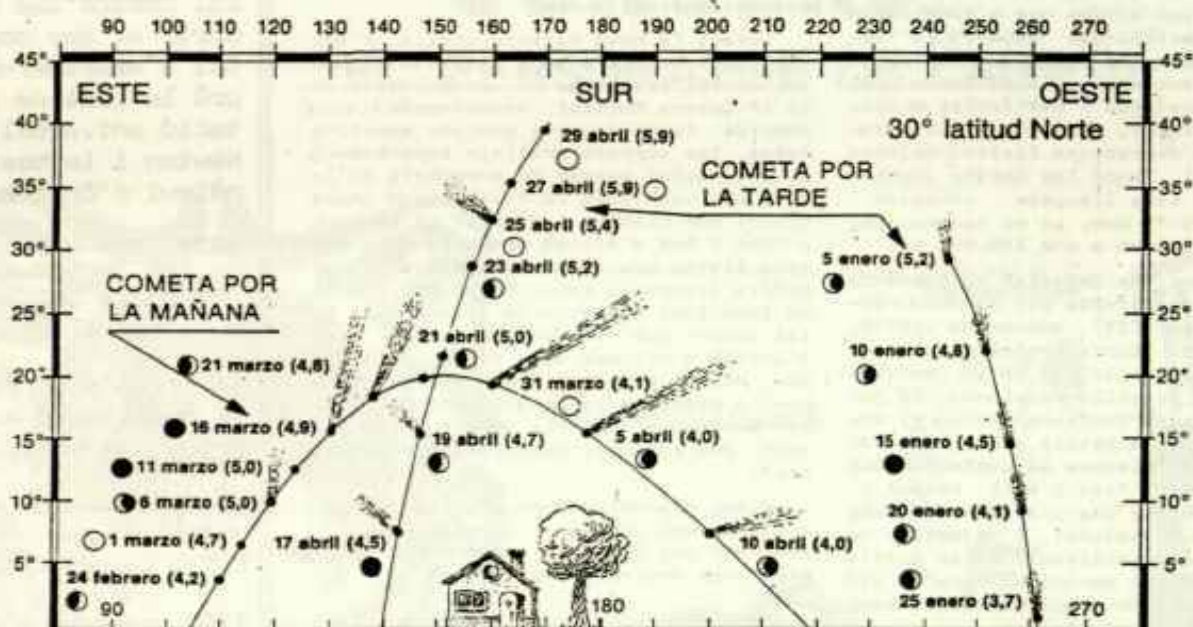
1720: Fou nomenat astrònom reial d'Anglaterra.

Biblioteca de Comunicació
CEDOC

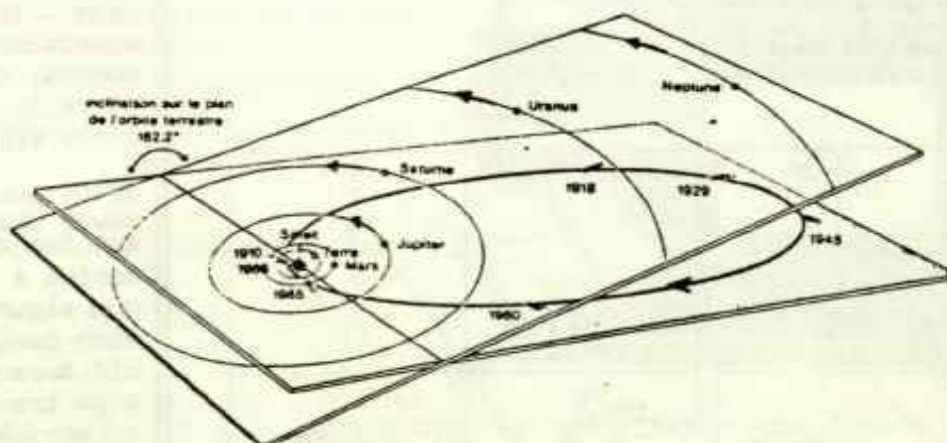

TRAJECTÒRIA DEL COMETA HALLEY ENTRE EL 31 DE DESEMBRE DE 1985 I EL 30 DE MAIG D'AQUEST ANY. TENIU COM A REFERÈNCIA LES CONSTEL·LACIONS MÉS IMPORTANTS

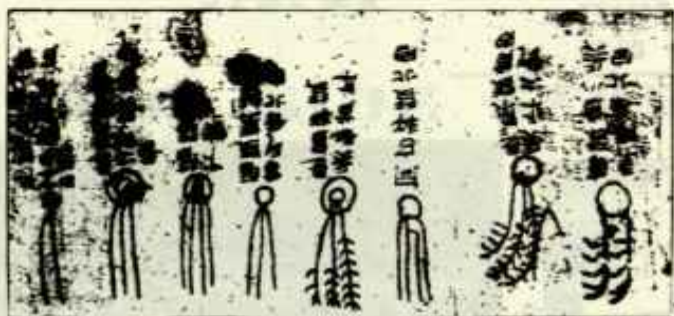

POSICIÓN APROXIMADA DEL HALLEY RESPECTE DE L'HORIZO, PER ALS OBSERVADORS SITUATS A 30° DE LATITUD NORD. "EL PAÍS"

ORBITA DEL HALLEY RESPECTE AL PLA DE L'ECLÍPTICA

EL HALLEY A TRAVÉS DE LA HISTÒRIA

Fragment del 'Tapis de Bayeux' en què un grup de saxons s'esveren en veure un estel nou (fals mirant stella, aquests miren l'estel). El rei d'Anglaterra, Harold, rep l'anunci del fet, i l'interpreta com el presagi de la invasió de l'illa pels normands.

1-ATLAS XINES DE LA TOMBÀ DE NAN

2- LLOSELLES BABILÒNIQUES ON ES FA REFERÈNCIA AL HALLEY. APARICIONS DEL 164 AC. 187 AC

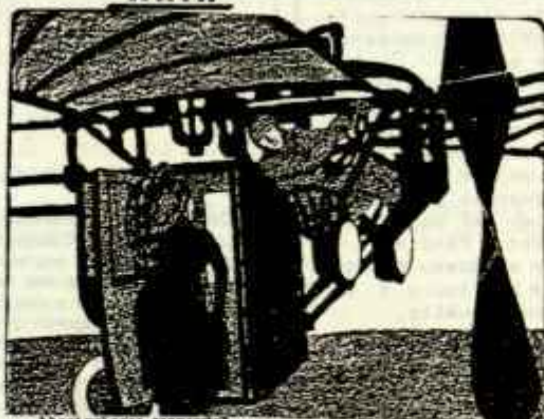
L'Adoració dels Mags de Giotto, una de les representacions més realistes del cometa. Giotto s'inspirà en l'aparició del Halley del 1301 per a dibuixar l'estel de Betlem (Capella dell'arena, Pàdua).

EL HALLEY A TRAVÉS DE L'HUMOR
L'HUMOR CATALÀ

1910

PAPITU

AHIR

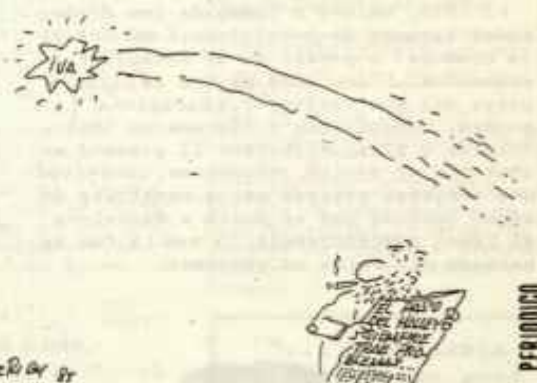

—Ahont vol anar, senyoreta?

—Aaem a donar un vol als al cometa d'Halley y cap allí a les sis drinls caure a can «Culleretes».

3- "PAPITU": SETMANARI SATÍRIC. CREA (1908-1937) NOVES FORMULES DINS DEL GÈNERE HUMORÍSTIC. ES DESTACA PEL SEU CATALANISME D'ESQUERRES. CAN CULLERETES ÉS EL RESTAURANT MÉS ANTIC DE BARCELONA (1786)

AVUI

CARICATURA FRANCAESA DEL S. XIX

(American Museum of Natural History)

EL COMETA HALLEY 86

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca

A L'ENTORN DEL HALLEY ... LA PREMSA DIU ...

ANTONIO TORRES, Almería
"El cometa Halley se ve más brillante en la actualidad que hace unos meses, y ya tiene una cola de más de cinco grados, mientras la Luna es medio grado", dice Teodoro Vives, de 55 años, casado, padre de dos hijos y director del observatorio de Calar Alto. Este complejo astronómico, uno de los más importantes de Europa occidental, pertenece al Centro Astronómico Hispano-Alemán y está situado a 2.000 metros de altura en la sierra de Filabres (Almería).

Teodoro Vives añade que, visualmente, el cometa Halley es un tanto decepcionante para el profano porque sólo se ve su cabeza y una pequeña cola, pero con medios y detectores electrónicos y con telescopios se observan otros aspectos de gran importancia.

Los cometas son pequeños e inofensivos miembros del sistema solar, formados probablemente por un conglomerado de hielos y partículas rocosas que orbitan en torno al sol como las planetas,

aunque con trayectorias diferentes.

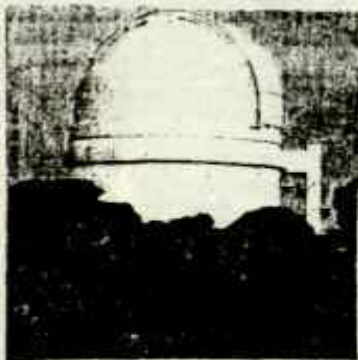
Vives ha presentado estos días en Almería su libro de introducción al estudio de los cometas llamado *El cometa Halley*.

Redescubrimiento

El redescubrimiento del Halley en Monte Palomar fue confirmado por las observaciones de Belton y Butcher del observatorio de Kitt Peak, en Arizona (EE UU), con un telescopio de cuatro metros de diámetro.

En Europa, según revela Teodoro Vives en su libro, la primera observación del Halley fue conseguida por el astrónomo Uwe Graser el 1 de octubre de 1984 desde el observatorio de Calar Alto, en Almería, utilizando un telescopio de 2,2 metros de diámetro provisto de un detector CCD.

El cometa presentaba una magnitud 22 y se encontraba a 910 millones de kilómetros de la Tierra aproximadamente. EL PAÍS

CÚPULA DEL TELESCOPI DE 2,2 M.
SITUAT A CALAR ALTO

Los días 9 y 11 de enero fueron afortunados para el socio de la Asociación Astronómica de Sabadell, Joan Genébriera, quien observó desde Montjoia, Moia, espec-

taculars fotografies del Cometa Halley. Esta es una de las primeras fotos, tomada por un aficionado, en que se detecta la cola del cometa con precisión.

"DIARIO DE SABADELL"

CENTENARI DE NARCÍS MONTURIOL

1885-1985

Fa cent anys d'ençà d'aquell 6 de setembre de 1885 en què Monturiol morí, pobre i fracassat, a la vila de Sant Martí de Provençals, avui barri barceloní. Cursà la carrera de Dret però mai no exercí.

Republicà apassionat, fundà i dirigí algunes publicacions de caire polític. El 1833, fou Diputat a Cortes de la Primera República i Director de la Fàbrica Nacional del Sello, on per cart, feu servir una màquina d'assecar paper engomat inventada per ell.

El 1855, valent a Cadaqués les arriscades tasques de recol·lecció del corall va començar a pensar en la navegació submarina. L'any 1859 es feu la primera prova del seu Ictíneu I, a Barcelona. La segona, tingué lloc a Alacant el 1861. Després d'ella, el Govern li prometé un ajut que no arribà. Aleshores, constituí una societat privada per a construir un segon Ictíneu que es provà a Barcelona el 1864; posteriorment, la nau li fou embargada per falta de pagament.

Després d'això, Monturiol va escriure la seva obra sobre navegació per desamb de l'aigua, per tal que no es perdessin les seves experiències. Per problemes econòmics el llibre no va veure la llum fins 6 anys després de la seva mort.

Ultra els vaixells submarins, Monturiol ideà al llarg de la seva atzarosa vida força altres instruments, com una màquina de fer cartipassos i una de fer cigaretes, feu el projecte d'un tramvia funicular i concebé un mètode de conservar aliments, entre altres coses.

A més, pronuncià conferències i redactà memòries que han quedat inèdites sobre temes diversos com geofísica o teoria de les causes de la gravetat.

Narcís Monturiol no va ser en cap cas un fracassat sinó un avançat a la seva pròpia època, un avançat del vuit-cents. Durant el mes de Gener i fins el 8 de febrer es pot veure, en el Museu Marítim, una exposició entorn de la figura i de l'obra d'aquest home polifacètic.

A L'ESQUERRA: NARCÍS MONTURIOL I ESTARRIOL FIGUERES, 1819 - BARCELONA, 1885.
A DRETA: DOCUMENT FOTOGRÀFIC DE L'ICTÍNEU I.

ICTÍNEU MONTURIOL

INFORMACIÓ CIÈNCIES

MUSEU DE LA CIÈNCIA

★ HOLA HALLEY!
NOVEMBRE 85- MAIG 86

El Museu de la Ciència ha programat una sèrie d'activitats que permetran de seguir el recorregut del Halley. El Planetari inclourà un nou programa íntegrament dedicat a aquest cometa; a més s'instal·larà un plafó il·luminat on es podrà observar dia a dia la seva aproximació i situació. S'ha previst també l'entrega als visitants de material informatiu i gràfic.

TEMPS I RELLOTGES

Des de fa unes setmanes pot visitar-se al Museu de la Ciència la mostra «Temps i rellotges», una altra exposició produïda pels serveis tècnics del Museu que s'afegeix a una llarga llista en la qual n'hi ha algunes de tan conegudes com «Breu viatge al món de la Matemàtica», «El nostre cervell» o «Salut i esports». Aquestes exposicions han estat presentades en les sales del Museu i han iniciat després un ampli itinerari que les ha portat per les principals ciutats de Catalunya i de la resta de l'Estat espanyol.

Està previst, també, un curs de disseny de rellotges de Sol, pels dies 28 i 31 de gener i 4, 7, 11, 14, 18, 21, 25 i 28 de febrer. El curs és dirigit a qualsevol persona que s'interessi per conèixer la teoria i el tractament pràctic de rellotges de Sol de diferents tipus i característiques, i serà impartit per Eduard Ferré i Olivé.

Biblioteca de Comunicació
BUTLLETÍ INFORMATIU: GENÈR 86
(FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONES)

CINEMA

WEST SIDE STORY

J.D.Mateu i Boixaderas

1er D

De nou, el gran musical nord-americà que fa 20 anys deixà bocabadats a les multitudinàries masses de públic que foren a la seva estrena, i que tornà a la batalla de Sabadell (NOVEMBRE PASSAT) amb l'objectiu que poguem tornar a gaudir del geni Bernstein, de l'atractiva i magnífica Nathaly Wood i de tots aquells balls lleugers i ràpids que ens varen fer obrir uns ulls com a teronges mentre restàvem meravellats, sense poder sortir del nostre encant.

Aquest cop, torna a Sabadell amb la intenció que melancòlica d'aquells temps o joventut riallera tornin a omplir-se gom a gom la sala.

Com ja s'ha explicat tants de cops, el film conta la història que passa al cantó oest del barri de Manhattan (West Side Story), lloc habitat, en no molt bones condicions, per dues comunitats amb problemes de relació i convivència: els neoyorkins i els immigrants portorriquenys, amb greus dificultats d'acceptació per part de la societat. Gran musical del anys seixanta que, en aquella època, representà la fama, de nou, per als films de ball i musicals.

LA PELICULA
DE LOS
10 OSCAR.

LITERATURA

PARLEM AMB...

JOSEP MARIA
BE NET; JORNET

Aportacions pel fenomen teatral i la seva dramaturgia, ha traduït o adaptat obres de Gens, Quimera, O'Casey, Schopenhauer i Schiller, entre altres. Teatre ha publicat articles i estudis sobre teatre i novel·la d'autors catalans i estrangers.

SABADELL, 27 NOVEMBRE. EN EL NOSTRE INSTITUT S'ORGANITZA UNA TERTÚLIA LITERÀRIA AMB UN DES-TACAT AUTOR DEL TEATRE CATALÀ ACTUAL

"LA MEVA PASSIÓ ÉS EL TEATRE"

Josep Maria Benet i Jornet (1940) és un important autor teatral de la literatura catalana. Ha escrit vint-i-tres obres de teatre i gairebé totes s'han estrenat, encara que, serons ell, només vuit van ser estrenades en òptimes condicions. També ha fet alguns guions televisius per a TVE. El Josep Maria prové d'una família humil, a casa seva no hi havia molts llibres i tampoc no era freqüent anar al teatre. Havia molts anys que ens digué que no volia créixer, perquè pensava que hauria de deixar aquesta afeció.

Per a ell, els escriptors eren éssers superiors. «ELS ESCRIPTORES ESTAVEN AQUÍ PER A MI EN UN COM DÈUS, COM UNA ALTRA RACIA».

Un dia va començar a escriure teatre i decidí dedicar-s'hi i... «...finalment va descobrir que a quells senyors eren com jo...».

Diu de la seva infantesa que va ser molt dura: «Va ser la pitjor etapa de la meua vida. Hi havia misèria; misèria econòmica, misèria moral, misèria de tots tipus...».

En va donar a conèixer mitjançant un premi i pensa que els premis són bones oportunitats, perquè l'autor teatral ha de pensar molts obstacles abans no veu l'èxit de la seva obra, sobretot si aquesta és en català.

Ha publicat petites recortes a la revista «CAVALL FORT».

«ESCRIBRE PER TELEVISIÓ ÉS DIFÍCIL».

ens diu Josep Maria: «...al teatre tot passa en un cap de tancada. A la televisió tot pot passar en qualsevol lloc...».

Diu que escriure teatre és difícil per a ell: «ES PASSEN ESTONES DIFÍCILS, PERÒ ALTRES VEGADES MOLT MALAMENT...».

Abans de ser conegut va fer molts treballs i va ser professor a l'institut del teatre. («...era una dir que vindria del meu sector...»).

Durant tota la tertúlia va veure que, finalment, el Josep Maria li estava tornant el teatre. «La meua passió és el teatre, una nit

d'estrenar-me una obra que no serviria mai per cap altra, tot i que, també, m'agrada d'escriure poemes televisionaris, m'agrada molt...».

Però, per a ell, no hi ha res com el teatre...».

QUINS SÓN IMPORTANTS

Has vells coneguts oler

(1965)

Fontana per a un puntill

Ministratru (1969, estrenada i editada l'any 1970)

Cançons carduenes (1965-66)

Jura i Joffe o als equívocs de la fortuna (1966-68)

La nova (1968-69)

L'ocell Fènix a Catalunya o alguns papers de l'auca

(1970)

Taller de fontana (1970)

Quartot (1973)

Helena a l'isla el baró

Zodiac (1975)

Joan de Benda (1975)

Perdren a les fosques

(1970, premi "Ciutat de Sabadell 1971")

La desaparició de Jendy

(1973)

Revolts de bruixes (1971-75, fou estrenada a TVE el 1976)

Descripció d'un paisatge

(1979)

Quan la ràdio parlava de Franco o Vides de flexibilitat

(1979, editada el 1980)

Dins de la catedral (Jossat)

(Editada el 1980, autor intentava de transformar, en guió televisiu, la novel·la Jossat de Prudenci Bertrana. Sobre això diu Benet i Jornet:

"... i jo havia d'escriure un guió autònom, que fos vàlid per si mateix, al qual no li calgués, per a ser entès, el "complement" de la novel·la original"

VIRGINIA DOMÍNGUEZ I A

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

L'AIXETA 7

MIQUEL DESCLOT

EL POETA DE LA LLUNA AL BARRET

MIQUEL DESCLOT

Llicenciat en FILOLOGIA CATALANA. Professor de Llengua i Literatura Catalanes. Ens diu en un poema de Cançons de la Lluna al Barret: "Jo sóc un arbre/arrelat en un clot"...

Va néixer a "El Clot", Barcelona.

És una poesia senzilla, però molt elaborada.

Alguns dels seus poemes han estat musicats per Celdoni Fonoll.

CANÇÓ GUERRERA

Jo seria el teu cavall
a la guerra dels Gegants.

Portaria l'estendard
de la cua com un ram.

Saltaria tots els cims,
els congostos i els camins.

Jo seria el mal d'amor
que galopa i que marfon.

Cremeria el teu futur
amb la flama dels meus ulls.

Rodaria com un tro
per la timba del teu cor.

Jo seria el teu cavall
a la guerra dels Amants.

*POEMA DE CANÇONS DE LA LLUNA AL BARRET, DEDICAT A CLAUDIO MONTEVERDI: "PERQUÈ, SI LI VAGA, L'AFEGEIXI ALS CANTI GUERRIERI E AMOROSI" *

"QUAN L'ÀNIMA S'AGUANTA PER UN FIL"

"En Pompeu Fabra i Coats era un xicot molt tocat i posat, consentit i capriciós. Mai no se sabia què li podia venir de gust ni què li sabia grat. A l'hora de menjar, sobretot, era un misteri impenetrable: no hi havia manera humana d'ensopegar-li el gust o tan sols d'acostar-s'hi. Quan no hi faltava un all hi faltava una ceba; si no hi sobrava sal hi enyorava el pebre; quan hi havia oli s'hi estimava més all-oli. Etcètera, vaja.

—Ai uix! —era la seva expressió favorita. Fins a l'extrem que els pocs amics que tenia li deien l'Ai-uix, mentre assajaven una ganyota ben reixinxolada.

La seva mare hi perdia el kirielèison, amb aquest gali-fardeu: tenia tota una biblioteca de llibres de cuina i un extensíssim arxiu de receptes culinàries, que s'havia fet enviar d'arreu del món. La cuina on operava i remenava, feia i desfeia, experimentava i tastava, semblava la cova d'una bruixa remeiera o el laboratori d'un vell alquimista."

DEL LLIBRE A LA PUNTA DE LA LLENGUA

Del signe de Peixos, va néixer el 10 de març de 1952, a El Clot (Barcelona).

De molt jove ja s'interessà per la literatura i quan tenia 15 o 16 anys ja es dedicava a escriure. Anava per a químic però acabà fent Literatura.

El 1970, quan tenia 18 anys, va guanyar un premi literari que va ser el seu primer pas cap al món de la Literatura, i amb el que va publicar el seu primer llibre.

Entre les seves "dèries" literàries està la de dedicar els contes i els poemes a alguns bons amics (Agustí Bartra, Feliu Formosa, Joan Brossa, Celdoni Fonoll, Rafael Albertí, Foix, —com ell diu—: del Clot a Sarrià"). Ell pensa: "El millor regal que pot fer un escriptor és regalar un conte. És un present personal perquè tothom sap que és d'aquella persona i només d'ella, encara que qualsevol el pugui llegir."

S'inspira de moltes maneres. "A LA PUNTA DE LA LLENGUA" va néixer tot fent una classe sobre com es fan els contes.

Una característica d'en Miquel DescLOT és la de donar molta importància als detalls narratius. També juga amb el

sentit figurat de les paraules. Creu que: "Sempre és més ric, i més divertit, un text, quan les coses es diuen amb un doble sentit."

En els seus llibres es transmet la seva personalitat, molta d'imaginació i gran domini de la llengua. Vegeu, si més no l'obra citada abans, "A LA PUNTA DE LA LLENGUA" o "CANÇONS DE LA LLUNA AL BARRET". Fa uns dies, el vam tenir amb nosaltres, a l'Institut, i, després de dir-nos moltes i interessants coses, sobre ell i la seva obra, ens va deixar. De segur molts de nosaltres hauríem continuat escoltant-lo; jo, personalment, m'hi hauria estat molta més estona i espero que qualsevol dia torni.

BELINDA NAVARRO 1.º G.

Pet a
la Belinda,
amb un seto
una nitada

A TRIP TO ENGLAND

On the 21 of April in 1985 a group of students from I.B. "Joan Oliver" went to England and spent eight days in Weston Super-Mare.

We left Barcelona airport on Sunday morning. We were all quite excited and nervous too, as that was the first flight for most of us.

Two hours later we were at Gatwick airport. It was obvious that we were already in England, because everybody there was very quiet.

As soon as we arrived in England we began to have "little adventures": When we were going through customs one of the students realized he had left his passport on the plane and he and Iwona had to go all the way back to the plane to get it. Then two of our suitcases got lost and we had to wait for a long time. When we finally managed to leave the airport and were on our way to get our coach, one of the girls lost her watch and we had to go to the Lost Property Office to claim it.

At last we succeeded in getting onto our coach! The journey was long but we

had a good time listening to music and talking. By the way, on our way to Weston we saw Windsor Castle and the Queen was there!

When we arrived at Weston our families were waiting for us. We greeted them and then, very shyly, we went home with them.

The next day, when we met in the morning to visit Weston, we all talked about the night before and all of us were very happy with our families, except two of the boys who missed their "pa amb tomàquet i pernil" at home.

On Monday afternoon we went to Cheddar and there we visited the caves and a sweets factory.

On Tuesday morning we went to play bowling and in the afternoon we visited Weston fire station where we were shown around the station and the fire engines by the firemen.

On Wednesday we went to Bath, a very beautiful city. It was a lovely day and we had lunch in a park. After lunch we asked some people questions about Spain and they were very kind. A lot of people knew something about Catalonia!

The following day we went to Wyvern

Comprehensive school and we attended some classes there. They also showed us around the school and told us about the British Education System. Then we had coffee with the students and some journalists from the local newspaper came to interview us and took a photo of us and the students at the English school. It would be very exciting to appear in an English newspaper!

On Friday we spent the whole day in London. We had a super time there! When we arrived we took the tube and rushed to see the Changing of the Guard at Buckingham Palace. Then we went to St. James's park and there we had lunch and interviewed some people.

After lunch we went to catch an open-top bus that would take us on a two-hour trip around London. After that we went for a walk along Oxford St., Piccadilly Circus, Trafalgar Square ... and we did some shopping in Carnaby Street before catching the coach back to Weston.

Saturday morning we dedicated to shopping for souvenirs in Bristol. On the way back we missed our bus and it was really funny to see a group of 22 people running along the main street to catch the bus!!

On Saturday evening we went to a typical English pub, and there we listened to music and had a drink, a non-alcoholic drink, though!

Sunday morning was our last day in Weston and we spent it with our families before catching the coach to Gatwick.

Our plane was delayed but finally at about half past nine we took off saying goodbye to England.

We were all very sad having spent a very busy but exciting and enjoyable week. We had not only been to many different places but we had also met a lot of people and had learnt a lot about the English way of life: the food, the houses, the school... everything was so different! And we had also practiced our English not only with our families and with the English students but also with the people we interviewed in the streets, as well as with the people in the shops and cafes ... and with our coach driver who was a very nice man!

Our first time in Weston and in England had really been a great success. We think so anyway!!!

"SMILE FOR THE PRESS!!"

COMPETITION: Win a magnificent superb wonderful prize by answering these questions!!

- 1.- Why couldn't the students have an alcoholic drink in the pub?
- 2.- What's the name of the person who left his passport on the plane?
- 3.- What is Bath famous for?

Biblioteca de Comunicació
Biblioteca General
CEOC

LO POSTMODERNO? CON~ TANTE

De repente, nos encontramos en las últimas décadas del siglo XX. El glorioso XX del abstracto y de sus grandes "ismos" está finalizando. Y entre la dialéctica de unos, la estupefacción de otros y la indiferencia de muchos surge un nuevo vocablo, compuesto, POSTMODERNO; cuando se decía que toda evolución se había reducido a un recuerdo nostálgico. Para más perplejidad, nosotros, los de los 80, somos sus creadores. Y pronto una terrible discusión de entendidos y no entendidos en la materia ha irrumpido en los círculos artísticos; mientras el caminante de a pie deseaba conocer lo que es exactamente, lo que significa, ...el vocablo POSTMODERNO. Todo son preguntas con res-

puestas antagónicas y turbias. Todo es provisional. Y alguien se pregunta: "¿Es este vocablo compromiso de una moda?"... ¿Lo contrariamente, esta visión estética trasciende hacia una nueva concepción, fruto de una época que engendra toda una serie de manifestaciones artísticas, ya sea en la pintura, arquitectura, literatura, en la moda y en aquello simplemente estético?"... No saben, no contestan. Luego, otro alguien quiere descubrir sus raíces, y se encuentra con un auténtico arco iris. Sus colores: -¿El clasicismo?. -¿El racionalismo?. -¿Todos los "ismos" del XX?. -¿El "Art Decó"? -¿El cómic?... Etc?... ¿Maya? ¿Señal surge el refinamiento estético-funcional?... No saben, no con-

testan... este alguien pregunta: "¿Todo esto es el resultado de un momento histórico basado en el desencanto, de las antiguas utopías revolucionarias, de una civilización en progresos supratecnológicos?... No saben, no contestan. Este alguien llega a la pregunta final: "¿Es un nacimiento prematuro o, quizás una propuesta futura para una nueva época?....

Todo son preguntas y más preguntas y como respuestas: Silencio. Ahí quedan estas preguntas suspendidas en el aire esperando la respuesta del futuro, esperamos no muy lejano.

CARLOTA PLANAS I SILVA, COU C.

PARIS~DAKAR 86'

Hoy los masa media hacían grandes reservas a la muerte trágica e inesperada de un glorioso aventurero, que supo hacer renacer el sabor por la genuina aventura; su nombre: Thierry Sabine. Su muerte ha sido, una grandera trágica, una duna de su divino Sahara. Fue en este desierto donde se perdió durante dos días sin ingerir agua, bajo el asfixiante sol africano. Y, Sabine estuvo al borde de la muerte pero no inpidió, por ello, que el desierto lo cautivara y prometió volver para dominarlo. De la idea pasó a la acción, movilizó una gran caravana, una caravana burguesa llena de ilustres viajeros. Había surgido el PARIS-DAKAR 78', sin duda la prueba más dura y demoladora de cuantas existían. El Rally pronto cuacitó las críticas de los verdes que censuraban la demolición de las ya miserias puestas saharianas con el paso de los vehículos, de los que creían que era un extravagante despilfarró de riqueza frente a la pobreza africana, de los que afirmaban que era un pretencioso paseo burgués. Pero Sabine se había impuesto por sobre la crítica había rivalizado en reboto. Había cosechado la fama y el dinero, muy detrás había sido nés.

el descubrimiento del espíritu aventurero del siglo XX. Era un cocktail agresivo que combinaba con brillantez deporte y aventura más el sugestivo desafío de la majestuosa Naturaleza, un dominante sol avasallador y una ruta insospechada que aguardaba al más divino misterio perseguido por el hombre: la AVENTURA.

Thierry Sabine ya es historia, ahora sus cenizas son parte del desafío en el desierto sahariano. El PARIS-DAKAR 86' es ya nostalgia y un recuerdo para las futuras pruebas. El próximo PARIS-DAKAR será sin su Organizador.

CARLOTA PLANAS I SILVA
COU C.

Thierry Sabine en el momento de dar la salida a uno de los participantes en el rally París-Dakar, el pasado 29 de diciembre.

**Si quiere comprar
un piso, construirlo, o
bien hacer obras
de mejora**

es lo que usted necesita

Vea y compare estas condiciones:

financiación hasta el 80% del valor de la vivienda

interés del **14,50 %**

pagos mensuales, como un alquiler a medida de cada familia

posibilidad de efectuar amortizaciones extraordinarias

devolución de la deuda hasta los 20 años

amortizaciones mensuales sin comisión

¡Venga a informarse!

CAJA DE AHORROS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS